

Mál nr. 1/2019**M og
V vegna örorkutryggingar barna.****Ágreiningur um mat á örorku. Frávísun.****Gögn.**

Málskot mótttekið 28.12.2018 ásamt fylgiskjöllum 1-15.

Bréf V dags. 22.01.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-2.

Málsatvik.

Þegar M var 14 ára var hún greind með hryggskekkju. Í kjölfar greiningarinnar var sótt um bætur fyrir hennar hönd úr barnaörorkutryggingu hjá V. Að beiðni V var gert mat á varanlegum afleiðingum hryggskekkjunnar, og þóttu þær svara til 5% varanlegrar læknisfræðilegrar örorku. Í kjölfarið hafnaði V bótakröfu þar eð bætur væru, samkvæmt skilmálum, einvörðungu greiddar út ef örorkustig væru 11% eða hærri. M hefur mótmælt þeirri afstöðu og telur að við matsgerð hafi ekki verið tekið nægjanlegt tillit til tjóns hennar. Þá taldi M matsgerðina ekki unna í samræmi við skilmála tryggingarinnar, enda ætti samkvæmt þeim að miða við sænskar örorku- og miskatöflur, ef áverka eða ástands er ekki getið í íslenskum töflum. Matslæknir hefði hins vegar vísað til danskrar miskatöflu. Fór M því fram á að V léti framkvæma nýtt mat. V hafnaði því, og viðkomandi matslæknir taldi ekki ástæðu til að uppfæra matið, enda væri danska taflan í raun hliðstæð þeirri íslensku hvað ástand M varðaði. M mótmælir því og telur ástand sitt ekki falla undir íslensku miskatöfluna. M gerir því kröfu um að úrskurðarnefndin endurskoði þá ákvörðun V að hafna því að gera nýtt mat.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að ekki sé deilt um það að hryggskekkja sem slík sé bótaskyld. Bótaskylda sé hins vegar aðeins fyrir hendi ef örorkustig eru metin hærri en 10%. Þá er tekið fram að V hafi hafnað því að gera endurmat, enda hafi matslæknir tekið fram að hann teldi einkenni M ekki aðeins falla undir dönsku miskatöfluna heldur einnig tiltekinn lið í þeirri íslensku. Treysta verði því mati og þegar af þeirri ástæðu eigi sænskar töflur ekki við. Þá hafi M ekki lagt fram nein gögn er sýni fram á að sænsku miskatöflurnar hafi að geyma ákvæði er lýsi ástandi M betur en gert er í þeirri íslensku, enda verði ekki séð að miskatafla Svensk Försäkring hafi að geyma neinn málslið er taki til einkenna frá stoðkerfi. Þá skipti ekki máli hvort ástand M sé að rekja til sjúkdóms eða áverka. Að endingu er bent á að því sé ósvarað hvort matið taki nægjanlegt tillit til afleiðinga sjúkdómsins, en sá ágreiningur eigi ekki heima fyrir úrskurðarnefndinni. Að endingu er tekið fram að M sé frjálst að freista þess að hnekkja umræddu mati eftir hefðbundnum leiðum. Það er því afstaða félagsins að ástand M, miðað við fyrirbyggjandi mat, sem V telur rétt að leggja til grundvallar, nái ekki því marki örorkustiga sem áskilið er svo að komi til greiðslu úr tryggingunni.

Álit:

Ágreiningur málsins snýst samkvæmt framansögðu um það hvort við mat á varanlegri læknisfræðilegri örorku M hafi verið farið að skilmálum viðeigandi tryggingar hjá V og hvort V hafi verið rétt að hafna því að láta endurmat fara fram. Samkvæmt 1. og 2. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005 í B-deild Stjórnartíðinda, úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags sem hefur starfsleyfi hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining, sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Önnur atriði er varða starfshætti og viðskiptahætti váttryggingafélaga falla því utan starfssviðs nefndarinnar. Í máli þessu er ekki deilt um bótaskyldu sem slíka og ekki verður heldur séð að ágreiningur aðila falli undir gildissvið laga um váttryggingarsamninga.

Er samkvæmt framansögðu óhjákvæmilegt að vísa máli þessu frá nefndinni með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktar hennar.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá nefndinni.

Reykjavík 14. febrúar 2019

Valgeir Pálsson lögm.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.
Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.